

Міністерство освіти і науки України
Хмельницький університет управління та права

**Актуальні проблеми
реформування земельних,
екологічних, аграрних
та господарських
правовідносин**

*збірник тез
Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Хмельницький, 17-18 травня 2013 року)*

Хмельницький
2013

УДК 349.4
ББК 67.307
А 43

А 43 **Актуальні проблеми реформування земельних, екологічних, аграрних та господарських правовідносин** : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції (м. Хмельницький, 17-18 травня 2013 року). - Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2013.-468 с.

ІВВІ 978-966-8823-89-3

§>л' У збірнику представлені доповіді, які були подані на Міжнародну науково-практичну конференцію "Актуальні проблеми реформування земельних, екологічних, аграрних та господарських правовідносин", що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права 17-18 травня 2013 року.

Розміщені у збірнику тези доповідей стосуються таких напрямків: "Екологічне право", "Земельне право", "Аграрне право", "Господарське право", "Господарський процес".

Збірник розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів і наукових установ, студентів, аспірантів та докторантів юридичного напрямку, практичних працівників і широкий читачський загал.

УДК 349.4
ББК 67.307

Організаційний комітет Міжнародної науково-практичної конференції "Актуальні проблеми реформування земельних, екологічних, аграрних та господарських правовідносин" не завжди поділяє думку учасників конференції.

У збірнику максимально точно збережені орфографія, пунктуація та стилістика, які були запропоновані учасниками конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники, рецензенти та структурні підрозділи вищих навчальних закладів і наукових установ, які рекомендували ці матеріали до друку.

© Колектив авторів, 2013
© Хмельницький університет
управління та права, 2013

ISBN 978-966-8823-89-3

ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО
ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО
АГРАРНЕ ПРАВО
ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО
ГОСПОДАРСЬКИЙ ПРОЦЕС

ENVIKONMENTA^ ІА\У

АСКАКІАН ЪА\У

СОММЕКСІАЬ ІА\У

СОММЕКСІАЬ РКОСЕ88

з рекультивації земель потребують чіткого правового закріплення на державному рівні.

Необхідно зазначити, що у разі виявлення земельних угідь, які зазнають негативного впливу від господарської діяльності промислових об'єктів, в обов'язковому порядку повинні проводити рекультиваційні заходи з відновлення порушених земель. Це стосується всіх категорій земель незалежно від форми власності задля проведення землеустрою та забезпечення здійснення рекультиваційних робіт. Означені вимоги законодавчо забезпечується пунктом «д» ст. 2 Закону України «Про землеустрій» [2].

Враховуючи основні положення діючих нормативно-правових актів, а саме пункт «з» ст. 25 Закону України «Про землеустрій», рекультивація земель проводиться на підставі робочих проектів землеустрою щодо рекультивації порушених земель [2], відповідних проектів будівництва корисних копалин та згідно із ст. 50 КУпН [3] і Положенням про проектування гірничодобувних підприємств України та визначення запасів корисних копалин за ступенем підготовленості до видобування [4].

Сьогодні на законодавчому рівні до кінця залишаються не врегульованими питання щодо складання та затвердження робочого проекту землеустрою з рекультивації земель. У цих правовідносинах це питання є основоположним, тому що цей документ є головною правовою підставою для проведення рекультивації на порушених землях після промислового використання.

Відповідно до чинного законодавства України, власники земельних ділянок та землекористувачі, які проводять гірничодобувні, геологорозвідувальні, будівельні та інші роботи, пов'язані із зняттям ґрунтового покриву, зобов'язані отримати відповідний дозвіл у встановленому порядку та на підставі затвердженого в установленому законом порядку проекту землеустрою, у якому визначається конкретні заходи та порядок їх застосування у процесі здійснення гірничотехнічного та біологічного етапів рекультивації земельних угідь [5, с. 203]. Згідно з пунктом «г» ст. 186 Земельного кодексу України, робочі землевпорядні проекти, пов'язані з упорядкуванням, докорінним поліпшенням та охороною земель, раціональним їх використанням, розглядаються і затверджуються замовниками цих проектів [6]. На думку вчених, це положення є юридично безграмотним. Замовник робочого проекту землеустрою щодо рекультивації порушених та деградованих земель не може надати компетентного висновку щодо його повноти та відповідності встановленим вимогам і стандартам землевпорядної науки. Науковці схиляються до думки, що робочі проекти землеустрою щодо рекультивації пошкоджених земель повинні затверджуватися відповідними органами державної влади та місцевого самоврядування в межах їх повноважень [5, с. 203]. Окрім цього, варто було б на законодавчому рівні розробити та затвердити типовий робочий проект землеустрою щодо рекультивації деградованих та пошкоджених земель. І №

дасть можливість у подальшому уникнути багатьох правових проблем, пов'язаних з проведенням рекультивації земель в Україні, та забезпечити налагодження нормативно-правового забезпечення цих правовідносин у майбутньому.

Література:

1. Мандрик В. О. Економічне регулювання рекультивації земель, порушених діяльністю підприємств вугільної промисловості. дис. на здобут. наук, ступення канд. екон. наук. / Мандрик Василь Олегович. -Л. 2008. - С. 69.
2. Про землеустрій: Закон України [Електронний ресурс]. - Режим доступу : [Шр://zakon1.gaa.gov.ua/Lam/x/5nom/858-15](http://zakon1.gaa.gov.ua/Lam/x/5nom/858-15)
3. Кодекс України про надра [Електронний ресурс]. - Режим доступу : [Иир://zakon1.gaa.gov.ua/Lam/aNom/132/94-%00%B2%01%80](http://zakon1.gaa.gov.ua/Lam/aNom/132/94-%00%B2%01%80)
4. Положення про проектування гірничодобувних підприємств України та визначення запасів корисних копалин за ступенем підготовленості до видобування. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: [Шр://zakon2.gas.gov.ua/Lam/8/8nom/20846-04](http://zakon2.gas.gov.ua/Lam/8/8nom/20846-04)
5. Балакірський В. Б., Павловський А. М., Роганін Ю. В. Деякі проблеми охорони ґрунтів під час проведення геологорозвідувальних робіт / В. Б. Балакірський, А. М. Павловський, Ю.В. Роганін // Вісник ХНАУ. - 2009. - №3. - С.203.
6. Земельний кодекс України [Електронний ресурс]. - Режим доступу : [nIir://zakon2.gas.gov.ua/Lam?&/8noi/2768-14](http://zakon2.gas.gov.ua/Lam?&/8noi/2768-14)

---ЄЙЙЮ.....

Мороз Галина Василівна,

*доцент кафедри трудового, екологічного та аграрного права
Юридичного інституту Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника, доцент*

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОБІГУ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Земельні відносини є особливо значимою та привабливою сферою суспільних відносин, оскільки земля є найважливішим для людства об'єктом матеріального світу. Адекватним цінності землі об'єкта правових відносин мис бути і їх правове регулювання, оскільки враховуючи специфіку землі, її не можна прирівняти до жодного майнового об'єкта.

Особливістю сучасної земельної правотворчості є внесення великої кількості змін і доповнень до нормативно-правових актів, невідповідність окремих законів реальним земельним відносинам, хаотичність пі декларативність окремих законодавчих положень. Такі обставини

зумовлюють труднощі у правозастосуванні через зайву множинність актів при регулюванні одних і тих же відносин, суперечності між правовими приписами, що пронизує практично всю систему земельного законодавства та незбалансованість законодавчого процесу. Правовій думці бракує системного погляду на проблему права власності на землю в належному історичному і національному контексті, діалектичного підходу до набутих та успадкованих знань і досвіду, без механічного відкидання або нехтування ними. Має місце кон'юнктурне запозичення і перенесення на національний ґрунт давно минулого світового досвіду трансформування земельно-правових відносин, який сьогодні широко застосовується в Україні, і який нерідко одним із самостійних джерел не прогнозованих труднощів нинішнього перехідного періоду, що поглиблює кризові явища у суспільстві взагалі, » сфері земельних відносин особливо [1, с. 349].

Фрагментарність, несистемність земельних перетворень проявляється у непослідовній зміні одного законодавчого регулювання іншим. Законотворчий процес у сфері земельних відносин продовжує носити безсистемний характер. Законодавча база у сфері земельних відносин сьогодні - це скоріш законодавчий масив, а не система, конгломерат незбалансованих нормативних документів, більшість з яких - підзаконні. І значну кількість яких зразу ж після прийняття вносяться численні зміни доповнення [2, с.40].

Так, на сьогодні особливо актуальним для України є питання ти* • • мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення. Одні" і умов запровадження ринку землі в Україні є прийняття Закону «Про • • земель сільськогосподарського призначення». Відповідно, 20 листопада •" р. Верховна Рада прийняла Закон України «Про внесення змін до Земк'им кодексу України», згідно з яким купівля-продаж земельних /ним сільськогосподарського призначення не допускається до набрання чини законом про обіг земель сільськогосподарського призначення, але не їи" 1 січня 2016 року. Незважаючи на вказану дату, мораторій на n продаж земель сільськогосподарського призначення продовжено, по невизначений термін, оскільки оптимальним способом вирішення питання є перенесення строків зняття заборони на купівлю земельних ділянок сільськогосподарського призначення до закон* врегулювання питання їх обігу.

Хоча мораторій і був введений з метою консолідації сільськогосподарського призначення в руках їх господарів і, такии' гарантування використання цієї категорії земель тільки за і > призначенням, однак, де факто введення мораторію сприяло прої різних схем його обходу, тінізації ринку земель. На часі - нсо» визначення чіткої стратегії розвитку сільськогосподарської галузі. І * літературі йдеться про концептуальну модернізацію норм < регулювання земельних відносин, зокрема, Сидор В.Д. у монографічному дослідженні переконує про необхідність систеїи

земельного законодавства на основі єдиної наукової концепції через проведення ревізії та обліку, інкорпорації земельного законодавства, в подальшому - консолідації та нової кодифікації [3, с.250]. Подібну позицію займає Кудінов В.О. у дисертаційному дослідженні «Правове регулювання земельної реформи в країні в умовах євроінтеграції» [4]. Науковець пропонує також розробити Державну цільову програму розвитку земельних відносин в Україні на період до 2020 року [4, с. 11].

Взагалі, питання становлення нового земельного ладу є дискусійним та породжує різнополярні погляди та підходи серед науковців, юристів, економістів, аграріїв.

Як зауважує В.Л. Мунтян, ні Конституція України, ні чинний Земельний кодекс не передбачають торгівлю землею в Україні, тому й угоди про купівлю-продаж земельних сертифікатів та земельних ділянок суперечать закону з наслідками, передбаченими статтями 48 і 49 Цивільного кодексу [1, с.351-352]. Продати землю раз і назавжди не можна не лише тому, що вона не належить державі, а тим більше президентові чи урядові, а й юму, що на неї немає й бути не може справжньої ціни, бо земля створена не працею, а природою, і в ній неуречевлена суспільна праця. Враховуються Інтереси також тих громадян України, що народяться через кілька поколінь, предки яких - нинішні громадяни - з тих чи інших причин не зможуть 'иї одні придбати землю або будуть позбавлені права власності незаконним • провадженням купівлі-продажу землі [1, с.351].

Більше того, щоб перетворити землю на товар, потрібні чіткі гарантії та ра процедура, які унеможливлять накопичення величезних обсягів в одних руках, інші соціально та економічно значимі проблеми, а відтак :тане під загрозу питання продовольчої безпеки країни. На сьогодні сні соціально-економічні, організаційно-технічні та правові передумови адження ринку земель. Відомо, що у світі багато успішних і економічно іїсних держав, у яких немає приватної власності на землю, натомість овується ефективний інструмент довгострокової оренди. Такий досвід і' бути ефективним і для України, принаймні, на період стабілізації м іч лої ситуації як в Україні, так і у світі в цілому.

Погоджуємося із думкою Сидор В.Д. про потребу визначення цільної моделі земельного законодавства, що має виражатися у і» їди її концепції його розвитку [3, с. 5].

Література:

- ншин В.Л. Деякі актуальні проблеми правового регулювання земельних кіщцн в Україні/ В.Л. Мунтян //Розвиток науки земельного, аграрного, 'чного та природо ресурсного права: [Електронний ресурс] : •х наукових праць Круглого столу (19 жовтня 2012 р.) / за ред. Г.І. М.В. Краснової, А.М. Мірошніченка, В.В. Носіка. -2012. -Режим «' •чу: nIip://Iam!.unB;.kieuma/8science.nimI

2. Греков Л.Д., Мірошніченко А.М., Юрченко А.Д. // *постреформенного удосконалення державної політики щодо км відносин і землекористування в аграрній сфері / Л.Д. Г}ЄНІЧ Мірошніченко, А.Д. Юрченко // Земельне право України: тпу< практика. - 2008. - №2. - С.28-41.*
3. Сидор В.Д. *Земельне законодавство України [Монографія]/Си<>>і> П, і К: Вид-во «Юридична думка», 2011. - 312 с.*
4. Кудінов В.О. *Правове регулювання земельної реформ в Україні в умї євроінтеграції: автореф. дис. на здобуття наук, ступеня кашНиБі юрид. наук : спец. 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екошиї* право; природоресурсове право» / В.О. Кудінов - Київ, 2010. - 19 с. ^вл*

- 0 ^ 0 Н

Музика Михайло Володимирович, ^Н
заступник начальника відділу організації ведення державного земельщч ^Ж
кадастру Головного управління Держземагентства ^М
у Хмельницькій області V

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

У Земельному кодексі України та інших законах у сфері земельних відносин є немало норм, які носять декларативний характер або не мають механізмів їх реалізації. Також безсистемне та частково необґрунтоване внесення змін до земельного законодавства, особливо тих, законів, які були прийняті Верховною Радою України упродовж останніх двох років, призводить до розбалансованості норм та невідповідності їх до інших законодавчих актів, змін вимог до землекористувачів, породжує численні запитання як у фахівців галузі, так і у представників органів місцевого самоврядування, виконавчої влади, землекористувачів та землевласників.

Які проблеми виникають?

Перша - це державні акти старого зразка, в яких відсутні кадастрові номери. Коли власник земельної ділянки має намір її відчужити будь-яким способом - подарувати, продати тощо, передусім слід порушити питання про присвоєння кадастрового номера такій земельній ділянці. У цьому випадку необхідно укласти договір із землевпорядною організацією, яка має ліцензію на проведення землевпорядних робіт та виготовити технічну документацію по встановленню (відновленню) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) (ст. 25 ЗУ «Про землеустрій»). Окремої технічної документації по присвоєнню кадастрового номера у нас немає. Йдеться фактично про так звану інвентаризацію земельної ділянки. Тобто заново робиться зйомка земельної ділянки, перемиряється площа, відновлюються її межі і присвоюється кадастровий номер.

Друга — невідповідність площі, зазначеної у старому державному шті, і фактичній площі земельної ділянки. При заповненні та видачі і рживних актів старого зразка площа зазначалася з точністю двох цифр ним коми. Крім того, площа не була настільки точно виміряна, як сьогодні ні дозволяють робити сучасні прилади, а тому іноді виникають розбіжності.

Третя - виникнення права власності у спадкоємців при успадкуванні чин земельної ділянки. За ситуації, коли власник помер, нотаріус видає идоцтво про право на спадщину відповідно до того акта, який є (без паминості кадастрового номера), при цьому право власності у спадкоємця ще по виникає. Дещо складнішою ситуацією є та, коли успадковується одна ісмельна ділянка двома, трьома, а той більше спадкоємцями.

Четверта - Законом України від 6.09.2012 року №5245-УІ «Про ічієсення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування іємсль державної та комунальної власності» (який набув чинності 1.01.2013 і>оку) внесено зміни до Земельного кодексу України, зокрема ст.118,122,123, "становивши, що земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності у власність або у користування для всіх потреб передають територіальні органи Центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у галузі земельних відносин (Держземагентства). Іалишається неврегульованим питання припинення права користування такими землями.

П'ята. Відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» територіальні органи Укрдержреєстру з 1.01.2013 року здійснюють реєстрацію права оренди земельних ділянок. Для того, щоб зареєструвати таке право, посадовій особі Укрдержреєстру необхідно внести в Державний реєстр прав запис про первинну реєстрацію права власності на землю, зокрема про документ, що посвідчує право власності на землю. Однак, жоден орган виконавчої влади чи місцевого самоврядування не має документа, що посвідчує право власності на землю, а лише здійснює розпорядження цими землями відповідно до Перехідних Положень Земельного кодексу України.

Ще критичніша ситуація щодо посвідчення права оренди на невитребувані земельні ділянки (паї), оскільки ці ділянки не належать ні до земель державної ні до приватної власності, а рай держадміністрації, відповідно до Закону України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» лише розпоряджаються ними до моменту звернення справжніх власників.

Тому вищезазначена вимога посадових осіб Укрдержреєстру повністю унеможливила реєстрацію права оренди земельних ділянок державної і комунальної власності та не витребуваних земельних ділянок (паїв).

Шоста. До 31.12.2012 року у разі безоплатної приватизації земельних ділянок громадянам, Ліцензіатом виготовлялася технічна документація із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку, передбачена ст.25,56 Закону України «Про землеустрій».

чистий металл в песке, руде и концентрате. Отсюда следует, чи» н , товарному продукту рекомендується относить, в частности, мип-, сьрье, прошедшее первичную обработку.

Тем не менее, Пленум Высшего Арбитражного Суда Федерации в Постановлении от 18 декабря 2007 года № 64 «() п< • вопросах, связанных с применением положений НКРФ о налоге ип полезных ископаемых, налоговая база по которьш определяется иси« стоимости» указал, что продукция, в отношении которой осуцс« т і предусмотренные соответствующими стандартами технологий», операции, не являющиеся операциями по добыче (извлечению) ПОПРИ- ископаемого из минерального сьрья (например, очистка от ипрмтні, измельчение, насыщение и т. д.), полезным ископаемым не признается*.

Таким образом, из анализа положений п. 1 ст. 337 и п. 7 ст. 339 ПК РФ следует, что определение вида добытого полезного ископаемого - поОмм обложения налогом на добычу полезных ископаемых, необходим производить с учетом соответствующих стандартов на данные вид поле шиі о ископаемого, а также наличия у налогоплательщика технического пригнім разработки конкретного месторождения, определяющего в качссии конечного продукта разработки месторождения данной вид полсппін ископаемого.

Тем не менее, представляется, данная позиция не может Г>міі применена к концентратам и другим полупродуктам, содержащим драгоценные металлы и драгоценные камни.

В соответствии со ст. 1 Федерального закона «О драгоценных металлах и драгоценных камнях» добычей драгоценных металлов признае і ся извлечение драгоценных металлов из коренных (рудных), россыпных и техногенных месторождений с получением концентратов и других полупродуктов, содержащих драгоценных металлы.

Таким образом, согласно рассмотренным нормам добнтым полезным ископаемым, определяющим объект налогообложения по налогу на добычу полезных ископаемых при добыче драгоценных металлов^ являются концентратн и другие полупродукты, содержащие драгоценные металлы, а продукцией их дальнейшей переработки, которая уже не может быть признана для целей обложения налогом на добычу полезных ископаемых полезным ископаемым, — драгоценные металлы, извлеченные из концентратов и других полупродуктов, содержащих драгоценные металлы, лома и отходов, содержащих драгоценные металлы, а также аффинированные драгоценные металлы.

- 00Ю—

Андрейцев В. І. Актуальні проблеми реформування екологічних правовідносин в Україні.....	4
Антонюк У. В. Юридична природа права на безпечне для життя і здоров'я довкілля в Україні.....	7
Балюк Г. І. Еколого-правові проблеми сьогодення: які шляхи їх вирішення?.....	10
Бондар О. Г. Проблеми здійснення державного контролю за обігом генетично модифікованих організмів та продукції, що отримана з використанням генетично модифікованих організмів в Україні.....	12
Головкін О. В. Організація представницької діяльності прокурора по захисту прав громадян та інтересів держави з питань охорони навколишнього природного середовища.....	14
Горбенко В. О. Правові питання боротьби з отруєнням безпритульних тварин.....	17
Грицан О. А. Надрові та гірничі правовідносини: розмежування категорій.....	20
Грушкевич Т. В. Термінологічні проблеми правової регламентації права на екологічну інформацію.....	22
Ермолинский П. М. К вопросу о соотношении институтов охраны и рационального использования зубров в Республике Беларусь.....	25
Ермолинский П. М., Ермолинский Н. П. К вопросу о совершенствовании уголовного законодательства Республики Беларусь в области охраны окружающей среды.....	28
Жолнович О. І. Принципи екологічної експертизи.....	30
Заржицький О. С. Об'єктивні та суб'єктивні чинники правового забезпечення екологічної безпеки.....	33
Зданович Е. В. Проблеми нормативного правового определения терминов "пожар" и "пожарная безопасность".....	36
Зуев В. А. Правові проблеми забезпечення участі громадськості в процесі прийняття рішень про розміщення відходів.....	39
Ільків Н. В. Напрями екологізації земельних орендних відносин	41
Кірін Р. С. Законодавство про надра і гірниче законодавство: проблеми та перспективи систематизації.....	44
Кобецька Н. Р. Фактори становлення та особливості інституту використання природних ресурсів.....	47

Ігнатенко І. В. Щодо формування зонування земель як самостійного правового інституту земельного права.....I ^M	Мельник Н. О. Правове забезпечення відшкодування втрат сільськогосподарського виробництва.....	209
Кадимова С. П. Окремі питання державної реєстрації права оренди земельної ділянки.....	Міненко С. М. Трансформація поняття земель водного фонду в земельному законодавстві.....	212
Каранько О. Р. Еволюція організаційно-правових форм управління у галузі земельних відносин періоду УНР та ЗУНР.....	Місінкевич А. Л. Правові підстави рекультивації земель в Україні.....	215
Кучура П. И. Правовое понятие и состав природных рекреационных территорий.....	Мороз Г. В. Проблеми аспекти законодавчого регулювання обігу земель сільськогосподарського призначення.....	217
Кін шов О. В. Проект землеустрою, що забезпечує еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, як об'єкт державної експертизи землевпорядної документації.....	Музика М. В. Актуальні питання земельного законодавства.....	220
Коваленко Т. О. До питання про юридичні дефекти у механізмі земельно-правового регулювання.....	Настіна О. І. Медіація як спосіб вирішення земельних спорів.....	223
Ковач Д. Л. Щодо підстав та умов набуття прав на землю громадянами України.....	Носік В. В. Правові проблеми завершення земельно-аграрної реформи в Україні.....	226
Кондратенко Ю. В. Проблеми управління землями для містобудівних потреб за законодавством України.....	Одарюк М. П. Процедурні питання зміни цільового призначення земельних ділянок.....	229
Корзун В. С. Юридична природа містобудівної документації.....	Прокопчук Л. И. Об истории земельного вопроса в Украине.....	232
Костенко В. О. До питання класифікації економічних стимулів забезпечення цільового, раціонального, ефективного використання землі та її охорони.....	Репіна Л. О. Деякі питання вирішення земельних спорів органами місцевого самоврядування.....	235
Костяшкін І. О. До питання забезпечення соціальної функції права власності на землю при розподілі земель за цільовим призначенням.....	Рижук І. В. Конституційні основи земельного права.....	237
Кулинич О. П. Співвідношення віндикаційного позову та позову про повернення самовільно зайнятої земельної ділянки.....	Ріпенко А. І. До питання про особливості володіння земельними ділянками та іншою нерухомістю.....	241
Кулинич П. Ф. Гармонізація законодавства України із законодавством ЄС у сфері земельних відносин: витоки, етапи, перспективи.....	Романюк М. З. Правове регулювання відчуження земель оборони: окремі аспекти.....	243
Курко Я. С. Правове регулювання земельної реформи в Україні і використання досвіду зарубіжних країн.....	Свіжа О. О. Порядок надання земельних ділянок комунальної власності у користування дитячому будинку сімейного типу.....	246
Лапечук П. І., Попович Т. Г. Окремі питання неоднакового застосування судами норм матеріального права в подібних земельних правовідносинах.....	Сидор В. Д. Концептуальні засади реформування земельного законодавства України.....	248
Ледехова Я. О. Проблеми правового регулювання заключення договору аренди земельного участка для эксплуатации объектов лечебно-оздоровительного назначения на особо охраняемых природных территориях в городе Москва с физическими лицами.....	Слободян юк А. Ю. Актуальні проблеми вирішення земельних спорів щодо укладення та виконання договорів оренди.....	251
Лейба Л. В. Про повноваження Держземагентства України у сфері розпорядження землями сільськогосподарського призначення.....	Станкевич Н. Г. В Кодекс Республики Беларусь о земле внесены изменения и дополнения.....	254
Марусенко Р. І. Деякі особливості чинної процедури реєстрації прав на земельні ділянки.....	Текеев М. Ш. К некоторым спорным вопросам установления земельного налога в РФ.....	258
	Федорович В. І. Способи захисту права громадян на приватизацію земельних ділянок.....	262
	Федосенко К. Ю. Сучасний стан правового забезпечення індустриальних парків.....	265
	Федчишин Д. В. Щодо ознак земель громадської забудови.....	268
	Хом'яченко С. І. Правове регулювання відносин щодо примусового відчуження земельних ділянок.....	270
	Хотько О. А. О видах обременений прав на земельные участки.....	272